

8 lletres, 3 síl·labes

Perquè per la teva culpa compto els dies. És per la teva culpa que hi ha cops que vull sentir-me viu, viu dins aquesta selva negra on no hi ha cap guerra que mereixi la pena, la força, la vida. Però sé que ets indomable. Soc incapaç de no escoltar les teves idees, de no quedar-me pentrat en la teva mirada. I si em dius vina jo ho deixo tot. Per encendre les cendres perdudes, per encendre l'espurna del foc. I vull que, quan s'apaguin els llums, junts unim els nostres noms. Que els matins et despertin sense ensurts, que estimis molt algú i que aquest algú siguis tu. Que entenguis que ara malvivim amb mascareta, dins una justícia llibertària que fa que el món s'aturi, o almenys el món dels vius. Els testaments sumen, els gats ploren, i el meu cor tremola quan somrius.